

Григорій САНИЧ

Колиска гетьманів

ГЛУХІВ у XVIII ст. опинився в центрі найважливіших історичних і політичних подій, пов'язаних насамперед з Північною війною (1700-1721 р.р.). А політичний і військовий відхід гетьмана Івана МАЗЕПИ від російського царя Петра I спонукав останнього на перенесення столиці з Батурина саме в Глухів. Місто тоді стало столицею Гетьманської та Лівобережної України, резиденцією гетьманів Івана СКОРОПАДСЬКОГО, Павла ПОЛУБОТКА, Данила АПОСТОЛА, Кирила РОЗУМОВСЬКОГО.

Іван Скоропадський гетьманом став вже у доволі поважному віці - у 62 роки. Був патріотом свого часу, таємно співчував намірам Івана Мазепи, намагав-

КИРИЛО РОЗУМОВСЬКИЙ.
«Весільний» гетьман, який у Глухові з'являвся лише час від часу

ся пом'якшити покарання старшин-«мазепинців». Став одним з найбільших землевласників України, мав значну кількість промислових закладів. Помер Іван 3 липня 1722 р. і був похований у Гамаліївському монастирі, в якому нині розміщена виправна колонія.

Одержавши звістку про смерть Скоропадського, Петро I велів керувати Гетьманщиною полковнику Полуботку спільно з генеральною старшиною, радячись у всіх справах з Малоросійською колегією. У 1723 р. за сприянням Павла були складені так звані Коломацькі петиції - звернення до Петра I з вимогою відновлення давніх прав України.

Та у відповідь Полуботок був викликаний до російської столиці - Санкт-Петербургу, де був заарештований і помер у 1724 р. у в'язниці.

У 1725 р. помер Петро I, і небезпека нової війни з Туреччиною примусила російський уряд піти назустріч українським вимогам. У 1727 р. була скасована Малоросійська колегія і проведені вибори гетьмана. Ним став миргородський полковник Данило Апостол. У 1734 р. Апостол домогся повернення в Україну під гетьманську булаву запорозьких козаків з-під турецького підданства, які заснували Нову Січ на р.Підпільній.

Кирило Розумовський був «обраний» гетьманом за наказом Єлизавети у 1750 р. Та основний час він проводив у Петербурзі, де став президентом Академії наук, а керувала Гетьманщиною в основному козацька старшина. Кирило зміг домогтися деякого розширення автономії, зокрема у Росії справами Гетьманщини став займатися не Сенат, а Колегія іноземних справ. Київ та Запоріжжя знову підпорядковувалися гетьману.